

रोमले दर्शनलाई स्थापित गर्दछ — संख्या चार

पुराना विवाद पुनर्जीवित गर्दै: एडभेन्टवादमा भविष्यसूचक व्याख्यामाथिको संघर्ष

Jeff Pippenger

2024-08-08

हामीलाई पहिले नै चेतावनी दिइएको छ कि अन्तिम दिनहरूमा “पुराना विवादहरू” फेरि उठाइनेछन्।

“इतिहास र भविष्यवाणीमा परमेश्वरको वचनले सत्य र त्रुटिबीचको दीर्घकालसम्म चलिरहने संघर्षलाई चित्रण गर्दछ। त्यो संघर्ष अझै पनि जारी छ। जे कुरा भइसकेका छन्, तिनी फेरि दोहोरिनेछन्। पुराना विवादहरू पुनर्जीवित हुनेछन्, र नयाँ सिद्धान्तहरू निरन्तर उठिरहनेछन्।” Selected Messages, book 2, 109.

निःसन्देह ती पुराना विवादहरू आधुनिक रोमको भूमिकालाई कमजोर पार्ने एउटा शैतानी प्रयास थिए, किनकि दर्शनलाई स्थापित गर्ने अन्तिम दिनहरूको रोम भनेको पोपीय रोम नै हो। एडभेन्टवादको इतिहासमा यस तथ्यका धेरै उदाहरणहरू छन्। पहिलो उदाहरण सन् 1843 को अग्रणी चार्टमा चित्रित प्रोटेस्टेन्टहरू र मिलेराइटहरूबीचको विवाद थियो। पवित्र सन् 1843 को त्यस अग्रणी चार्टमा—जुन “प्रभुद्वारा निर्देशित थियो र परिवर्तन गरिनु हुँदैन” — परमेश्वरको वचनको कुनै भविष्यसूचक सत्यतर्फ प्रत्यक्ष संकेत नभएको एकमात्र सन्दर्भ, त्यही समयका प्रोटेस्टेन्टहरूसँग मिलेराइटहरूको विवादको चित्रण थियो। प्रोटेस्टेन्टहरूले दानियल अध्याय ११, पद १४ का “तिम्रा प्रजाका डाँकूहरू” लाई एन्टिओकस एपिफेनेस भनेर पहिचान गरे, जबकि मिलेराइटहरूलाई त्यो रोम हो भन्ने थाहा थियो।

“१६४ ई.पू. एन्टिओकस एपिफानेसको मृत्यु, जसले निश्चय नै राजाहरूका राजकुमारको विरुद्धमा उठेन, किनकि राजाहरूका राजकुमार जन्मनुभन्दा १६४ वर्षअघि नै ऊ मरेको थियो।” 1843 Pioneer Chart.

त्यसपछि दानिएल अध्याय ११ मा उल्लिखित “उत्तरका राजा” को सही पहिचानबारे जेम्स ह्वाइट र उरियाह स्मिथबीच विवाद भयो। दानिएल ११ का अन्तिम पदहरूमा “उत्तरका राजा” लाई पोपीय रोम, अथवा मैले भन्ने गरेझैं आधुनिक रोम, भनी पहिचान गर्न जेम्स सही थिए। स्मिथले तर्क गरे कि दानिएल अध्याय ११, पद ३६ को “उत्तरका राजा” नास्तिक फ्रान्स हो।

“पद 36। अनि त्यस राजाले आफ्नै इच्छाअनुसार गर्नेछ; र उसले आफूलाई उच्च पार्नेछ, र आफूलाई हरेक देवताभन्दा महान् ठहराउनेछ, र देवताहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा आश्चर्यजनक कुराहरू बोल्नेछ, र क्रोध पूरा नहुँदासम्म समृद्ध हुनेछ; किनकि जे निर्धारित गरिएको छ, त्यो अवश्य पूरा हुनेछ।

“यहाँ प्रस्तुत गरिएको राजा अन्तिम रूपमा उल्लेख गरिएको उही शक्ति—अर्थात्, पोपीय शक्ति—जनाउन सक्दैन; किनकि ती विशेष विवरणहरू त्यस शक्तिमा लागू गर्दा मेल खाने छैनन्।” उरियाह स्मिथ, ड्यानियल एन्ड रिभेलेशन, 292.

स्मिथले यसो भन्दै आफ्नो “निजी व्याख्या” घुसाए: “यहाँ प्रस्तुत गरिएको राजा अन्तिम पटक उल्लेख गरिएको उही शक्ति जनाउन सक्दैन; अर्थात्, पोपीय शक्ति; किनकि यदि त्यस शक्तिमा लागू गरियो भने विवरणहरू मेल खाने छैनन्।” परमेश्वरको वचन कहिल्यै असफल हुँदैन, र खण्डको स्पष्ट व्याकरणिक संरचनालाई अस्वीकार गर्न कुनै मानवीय प्रस्तावनाको प्रयोग गर्नु व्याकरणको दृष्टिले गलत हो। पदले “अनि त्यो राजा” भन्छ, जसले यो माग गर्दछ कि पहिचान गरिँदै गरेको राजा अघिल्लो खण्डमा प्रतिनिधित्व गरिएको उही राजा हो। कुनै नयाँ राजाको प्रमाण छैन, र स्मिथले “अन्तिम पटक उल्लेख गरिएको उही शक्ति” “पोपीय शक्ति” थियो भनी पुष्टि गर्छन्। उनले आफ्नो पुस्तकमा पद एकतीसदेखि पद पैंतीससम्म पोपीय शक्ति नै हो भनी स्वीकार गर्छन्, र पद छत्तीसमा कुनै नयाँ राजालाई पहिचान गर्ने व्याकरणिक प्रमाण नभएको हुँदा, उनले केवल पद पैंतीसपछिका पदहरूले पोपीय शक्तिका

भविष्यसूचक विशेषताहरू प्रतिनिधित्व गर्दैनन् भनी तर्क गर्छन्। त्यसैले उनले फ्रान्ससम्बन्धी आफ्नो मत घुसाउँछन्।

स्मिथले चालीसौं पदलाई सम्बोधन गर्दा, आफ्नो निजी व्याख्याद्वारा उसले खडा गरेको त्रुटिपूर्ण भविष्यवाणीसम्बन्धी आधारमञ्चले उसलाई त्रिपक्षीय युद्धको पहिचान गर्न बाध्य पार्छ; आफ्ना अनुमानहरूद्वारा उसले दक्षिणका राजालाई मिश्र भनी चिन्हित गर्छ, जसले उक्त पदमा फ्रान्सको विरुद्ध “धक्का दिन्छ,” अनि उसले टर्कीलाई उत्तरका राजा भनी चिन्हित गर्छ, जो पनि फ्रान्सको विरुद्ध आउँछ। मानवद्वारा थपिएको त्यस व्याख्याले यस्तो भविष्यवाणीको नमूना निर्माण गर्छ, जसमा स्मिथले शाब्दिक आर्मागेडोनको पहिचान गर्छ, जहाँ टर्की यरूशलेमतर्फ अघि बढ्छ, र मिखाएल उठ्नुभएपछि मानवीय अनुग्रह-अवधिको समाप्तिलाई चिन्हित गर्छ। एड्भेन्टिज्मको इतिहासमा यस्ता प्रयोगको भ्रान्तिलाई सही रूपमा पहिचान गर्ने धेरै पुस्तकहरू लेखिएका छन्।

यस लेखको उद्देश्य उरियाह स्मिथको निजी व्याख्याका फलहरूबारे चर्चा गर्नु होइन, तर उनले आफ्नो निजी व्याख्यालाई प्रवर्द्धन गर्न थालेपछि उत्पन्न भएको विवादलाई मात्र पहिचान गर्नु हो; किनकि जेम्स ह्वाइटले उनको भ्रमपूर्ण दृष्टिकोणको विरोध गरेपछि, यो एड्भेन्टवादभित्रको अर्को विवादको रेखा बन्यो, जहाँ रोमको सही पहिचानमाथि एउटा गलत प्रयोगद्वारा आक्रमण गरियो।

दानियेलको पुस्तकमा रहेको “दैनिक” सम्बन्धी लामो समयसम्म तानिएको विवाद पनि थियो, जब लाओडिसियाली एड्भेन्टवादले दानियेलको पुस्तकमा उल्लिखित “दैनिक” लाई ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाइका रूपमा पहिचान गर्ने धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्ट दृष्टिकोण अपनायो, जुन “दैनिक” मूर्तिपूजक रोमको प्रतीक थियो भन्ने स्थापित आधारभूत सत्यको प्रतिकूल थियो।

“त्यसपछि मैले ‘दैनिक’ (दानियल ८:१२) को सम्बन्धमा देखें कि ‘बलिदान’ भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको थियो, र त्यो मूल पाठको अंश होइन, अनि न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई प्रभुले यसको सही दृष्टिकोण दिनुभयो। १८४४ भन्दा अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना ‘दैनिक’ को सही दृष्टिकोणमा एकमत थिए; तर १८४४ पछिको भ्रममा, अन्य दृष्टिकोणहरू अपनाइए, र त्यसपछि अन्धकार र भ्रम आएका छन्। १८४४ यता समय परीक्षा भएको छैन, र यो फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुने छैन।” Early Writings, ७४.

अन्त्यकालमा, अर्थात् १९८९ मा, जब दानियल ११ का अन्तिम छ पदहरू खोलिए, तब उत्तरको राजा पोपगत रोम हो भन्ने कुरा पुनः चिनियो, ठीक त्यसरी नै जसरी जेम्स ह्वाइटले पहिले उरियाह स्मिथसँगको आफ्नो विवादमा पहिचान गरेका थिए। स्मिथको भ्रमपूर्ण दावाको प्रतिवाद गर्दा ह्वाइटले “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” को पद्धति प्रयोग गरेका थिए। ह्वाइटले तर्क गरे कि यदि दानियल २ मा प्रतिनिर्दिष्ट अन्तिम शक्ति, र दानियल ७ मा प्रतिनिर्दिष्ट अन्तिम शक्ति, र दानियल ८ मा प्रतिनिर्दिष्ट अन्तिम शक्ति—सबै रोम हुन्, भने तीन साक्षीहरूको रेखामा दानियल ११ मा आफ्नो अन्त्यमा पुग्ने शक्ति रोम नै हो, स्मिथले दाबी गरेझैं त्यो टर्की होइन।

सन् १९८९ मा आरम्भ भएको तेस्रो स्वर्गदूतको भविष्यवाणीसम्बन्धी आन्दोलनले सेप्टेम्बर ११, २००१ को केही समयपछि योएल अध्याय एक सम्बन्धी एउटा विवादको सामना गर्‍यो। प्रारम्भिक पाँच पदहरूभित्र, दुई साक्षीहरूले—पहिले पुस्ताहरूले, त्यसपछि कीराहरूले—रोमद्वारा एड्भेन्टवादमाथि ल्याइएको क्रमिक विनाशलाई पहिचान गराउँछन्। यशैयाको अनुसार भविष्यवाणीमा “मतवालाहरू” भनेका “यरूशलेममा शासन गर्ने तिरस्कार गर्ने मानिसहरू” हुन्। तिनीहरू चौथो र अन्तिम पुस्तामा जागृत हुन्छन्। यो क्रमिक विनाश एक आत्मिक विनाश हो, किनकि यसले अन्तिम दिनहरूको यरूशलेमलाई सम्बोधन गरिरहेको छ, र १८६३ को विद्रोहदेखि नै लाओदिकेयाका सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरूले क्रमशः रोमका सिद्धान्तहरू ग्रहण गर्दै आएका छन्।

पेतूएलका छोरा योएलकहाँ आएको परमप्रभुको वचन। हे वृद्धहरू हो, यो कुरा सुनो, र हे देशका सबै बासिन्दाहरू हो, ध्यान देओ। के यस्तो कुरा तिमीहरूका दिनमा, वा तिमीहरूका पितापुर्खाहरूका दिनमा कहिल्यै भएको थियो? यसको विषयमा आफ्ना छोराछोरीहरूलाई भन, र तिमीहरूका छोराछोरीहरूले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई भनून्, अनि तिनीहरूका छोराछोरीहरूले अर्को पुस्तालाई भनून्। सलहले छोडेको कुरा टिड्डीले खाएको छ; र टिड्डीले छोडेको कुरा किराबाट नष्ट भएको छ; अनि किराबाट छोडिएको कुरा सुन्डीले खाएको छ।

हे मतवालाहरू हो, जागो र विलाप गर; हे दाखमद्य पिउनेहरू हो, सबै जना कराओ, किनकि नयाँ दाखमद्य तिमीहरूका मुखबाट काटिएको छ। योएल १:१-५।

न्यूयोर्क सहरका ठूला भवनहरू ढलेपछि, त्यसपछि उत्तरकालीन वर्षाले “छर्किन” सुरु गर्‍यो भन्ने कुरा बुझियो, र हबक्कूक अध्याय दुईको त्यो विवाद, जो मिलेराइट इतिहासमा पूरा भएको थियो, फेरि एक पटक प्रारम्भ भएको थियो। त्यो विवाद सही भविष्यसूचक कार्यविधिको विषयमा थियो।

म आफ्नो पहरेमा उभिनेछु, र धरहरामाथि आफैँलाई खडा गर्नेछु, अनि उहाँले मसँग के भन्नुहुनेछ र म ताडना पाउँदा के उत्तर दिनेछु भनी हेर्नलाई जागा रहनेछु। तब परमप्रभुले मलाई उत्तर दिनुभयो, र भन्नुभयो, दर्शन लेख, र त्यसलाई पट्टिकाहरूमा स्पष्टसँग लेख, ताकि जसले त्यसलाई पढ्छ, ऊ दौडन सकोस्। किनकि यो दर्शन अझै नियुक्त समयको निम्ति हो; तर अन्तमा यसले बोल्नेछ, र झूट बोल्नेछैन; यद्यपि यसले ढिलाइ गरेजस्तो देखिए तापनि, त्यसको प्रतीक्षा गर; किनकि यो निश्चय नै आउनेछ, यो ढिलो हुनेछैन। हेर, जसको प्राण घमण्डले उचालिएको छ, त्यसमा सोझोपन छैन; तर धर्मी आफ्नै विश्वासद्वारा जीवित रहनेछ। हो, दाखमद्यद्वारा अपराध गर्ने भएकाले, त्यो घमण्डी मानिस हो, र ऊ घरमै रहँदैन; जसले आफ्नो इच्छा पातालझैँ फैलाउँछ, र मृत्युजस्तै छ, अनि तृप्त हुन सक्दैन, तर सबै जातिहरूलाई आफूतिर जम्मा गर्छ, र सबै मानिसहरूलाई आफ्नै निम्ति थुपर्छ। हबक्कूक २:१-५.

हबक्कूक २ को परीक्षाले एक सय चवालीस हजारको आन्दोलनको परीक्षाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो, जुन प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको शक्तिशाली स्वर्गदूत सेप्टेम्बर ११, २००१ मा अवतरण गर्दा आरम्भ भएको थियो। त्यसपछि १८४३ को अग्रणीहरूको चार्टमा प्रतिनिधित्व गरिएका एडभेन्टवादका आधारहरूमाथि उभिएका व्यक्तिहरू र हबक्कूकमा “मद्यद्वारा” अपराध गर्नेहरू, तथा योएलका ती “मतवालाहरू” जो त्यसपछि “ब्यूँझिए,” तर केवल आफ्नो “मुख” बाट “नयाँ दाखमद्य” काटिनका लागि मात्र, यी दुई पक्षबीच एक विवाद आरम्भ भयो।

पहिलो पदमा रहेको हिब्रू शब्द “reproved” को अर्थ “argued with” हो। मिलेराइट चौकीदारहरूलाई दिइएको तर्क १८४३ को अग्रदूत चार्टमा प्रतिपादित गरिएको थियो, जुन यी पदहरूको पूर्तिमा सन् १८४२ को मे महिनामा तयार गरिएको थियो। आफ्नो विश्वासद्वारा जीवित रहने एक वर्ग त्यस अवधिको वर्तमान भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्य सन्देशको विषयमा अर्को वर्गसँग विवादमा थियो, जो दाखमद्यद्वारा अतिक्रमण गर्थ्यो। तिनीहरू नै योएलका ती मतवालाहरू हुन्, जो ब्यूँझँदा देख्छन् कि दाखमद्य, जो सिद्धान्तको प्रतीक हो, तिनीहरूको मुखबाट काटिएको छ। तिनीहरू नै यशैयाका एफ्राइमका मतवालाहरू हुन्, जसले यरूशलेममाथि शासन गर्छन् र जो मोहर लगाइएको पुस्तकलाई बुझ्न असमर्थ छन्।

हाय, एप्रैमका मतवालाहरूको घमण्डको मुकुटलाई, जसको गौरवमय शोभा ओइलाउँदै जाने फूल हो, जो दाखमद्यले पराजित भएकाहरूका उर्वर उपत्यकाहरूको शिरमा छ! हेर, प्रभुसित एक जना शक्तिशाली र प्रबल हुनुहुन्छ, जो असिनाको आँधी र विनाशकारी तूफानजस्तै, उम्लेर बग्ने प्रचण्ड जलप्रवाहजस्तै, आफ्नो हातले त्यसलाई भूमिमा फालिदिनुहुनेछ। घमण्डको मुकुट, एप्रैमका मतवालाहरू, खुट्टाले कुल्चिइनेछन्.... ठहर होओ, र चकित होओ; चिच्याओ, हो, चिच्याओ: तिनीहरू मतवाला छन्, तर दाखमद्यले होइन; तिनीहरू लडखडाउँछन्, तर मदिराले होइन.... यसकारण, हे यरूशलेममा भएका यस प्रजामाथि शासन गर्ने हे ठट्टा गर्ने मानिसहरू, परमप्रभुको वचन सुन। किनकि परमप्रभुले तिमीहरूमाथि गहिरो निद्राको आत्मा उँडेलिदिनुभएको छ, र तिमीहरूका आँखाहरू बन्द गरिदिनुभएको छ: अगमवक्ताहरू र तिमीहरूका शासकहरू, दर्शीहरूलाई उहाँले ढाकिदिनुभएको छ। अनि सबैको दर्शन तिमीहरूका निम्ति छाप लागेको पुस्तकका वचनहरूजस्तै भएको छ, जुन मानिसहरूले एक जना शिक्षित मानिसकहाँ लगेर भन्छन्, “कृपया, यो पढ”; अनि उसले भन्छ, “म सकिदैन; किनकि यसमा छाप लागेको छ।” अनि त्यो पुस्तक अशिक्षितकहाँ लगेर भनिन्छ, “कृपया, यो पढ”; अनि उसले भन्छ, “म शिक्षित छैन।” यशैया २८:१-३, १४; २९:९-१२।

एफ्राइमका मतवालाहरू र परमेश्वरको भविष्यवाणीमूलक वचनद्वारा विश्वासमा हिँड्नेहरूबीच हबक्कूकको विवाद विशेष रूपमा यशैयाको साक्षीमा सही र गलत पद्धतिबीचको विवादको रूपमा पहिचान गरिएको छ, किनकि यशैयाले

नै “रेखामाथि रेखा” को पद्धतिले मतवालाहरूलाई ठेस खान लगाई मृत्युको करारमा प्रवेश गराउँछ भनी पहिचान गर्छन्।

तर तिनीहरू दाखमद्यद्वारा पनि भ्रममा परेका छन्, र मदिराद्वारा मार्गबाट च्युत भएका छन्; पूजाहारी र अगमवक्ता मदिराद्वारा भ्रममा परेका छन्, तिनीहरू दाखमद्यले निलेका छन्, तिनीहरू मदिराद्वारा मार्गबाट च्युत भएका छन्; तिनीहरू दर्शनमा भ्रम गर्छन्, तिनीहरू न्यायमा ठेस खान्छन्। किनकि सबै मेचहरू बान्ता र अशुद्धिले भरिएका छन्, यहाँसम्म कि कुनै स्थान सफा छैन। उसले कसलाई ज्ञान सिकाओस्? र कसलाई उपदेश बुझाओस्? के तिनीहरूलाई, जो दूधबाट छुटाइएका छन्, र स्तनबाट अलग गरिएका छन्? किनकि आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति हुनुपर्छ। किनकि अस्पष्ट ओठहरूद्वारा र अर्को भाषाद्वारा उसले यस प्रजासित बोल्नेछ। जसलाई उहाँले भन्नुभएको थियो, “यही विश्राम हो, जसद्वारा तिमीहरूले थाकेकालाई विश्राम दिन सक्छौ; र यही ताजगी हो”; तर पनि तिनीहरूले सुन्न चाहैनन्। तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका निम्ति आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, र पछिल्लि लडून्, र टुक्राटुक्रा पारिऊन्, र पासोमा परून्, र समातिऊन्। यसैले परमप्रभुको वचन सुन, हे ठट्टा गर्ने मानिसहरू हो, जो यरूशलेममा भएका यस प्रजामाथि शासन गर्दछौ। किनकि तिमीहरूले भनेका छौ, “हामीले मृत्यु-सँग एउटा करार बाँधेका छौं, र चिहानसँग हामी सहमतिमा छौं; जब प्रचण्ड प्रहार बढ्दै जानेछ, तब त्यो हामीकहाँ आइपुग्नेछैन; किनकि हामीले झूटलाई आफ्नो शरण बनाएका छौं, र मिथ्यात्वमुनि हामीले आफूलाई लुकाएका छौं।” यशैया 28:7-15.

त्यसपछि यशैयाले हबकूकको विवादभित्र परमेश्वरले के राख्नुभयो, जसले मत्तवालाहरूमाथि न्याय ल्याउने थियो, त्यो पहिचान गराउँछन्; र त्यो आधारशिला—लेवीव्यवस्था छब्बीसको “सात पटक”—थियो, जुन पहिलो समयसम्बन्धी अगमवाणी थियो, जसलाई बुझ्न गब्रिएल र स्वर्गदूतहरूले विलियम मिलरलाई डोच्याए।

यसकारण प्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, हेर, म सियोनमा जगको निम्ति एउटा ढुङ्गा राख्दछु, परखिएको ढुङ्गा, बहुमूल्य कुनाको शिलाखण्ड, दृढ जग; जसले विश्वास गर्छ, त्यो हतारिनेछैन। न्यायलाई पनि म डोरीअनुसार स्थापित गर्नेछु, र धार्मिकतालाई साहुलअनुसार; अनि असिनाले झूटको शरणस्थान बगाइदिनेछ, र पानीहरूले लुक्ने ठाउँलाई डुबाइदिनेछन्। अनि मृत्युसँगको तिमीहरूको करार रद्द गरिनेछ, र अधोलोकसँगको तिमीहरूको सम्झौता कायम रहनेछैन; जब उम्लँदो कोर्दा त्यहाँबाट बिल्नेछ, तब तिमीहरू त्यसद्वारा कुल्चिनेछौ। यशैया 28:16-18।

परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई पुराना बाटाहरूमा फर्काएर डोच्याउनुभएपछि चाँडै नै, सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि आरम्भ हुँदै, आन्दोलनमा सहभागी रहिआएको एउटा समूहले यो ठहर गर्‍यो कि योएलका चार कीराहरूले तेस्रो धिक्कारको इस्लामलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। जब “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” भन्ने कार्यविधि त्यस अन्तिम पुस्तामा परमेश्वरका जनहरूका सामु खोलिएको थियो, तब भविष्यवाणीसम्बन्धी एउटा मुख्य नियम पहिचान गरियो। त्यो नियम भविष्यवाणीको त्रिगुण प्रयोग हो, र योएलका चार पुस्ताहरूले तेस्रो धिक्कारको इस्लामलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् भनी ठहर गर्ने त्यस समूहले आफ्नो गलत प्रयोगलाई समर्थन गर्न भविष्यवाणीको त्रिगुण प्रयोगसम्बन्धी उक्त नियमलाई गलत रूपमा लागू गर्‍यो।

त्यसपछि सन् २०१४ को अवधिमा शैतानलाई ग्रेट ब्रिटेन र अष्ट्रेलियाबाट आएको समलैङ्गिक “वोक” एजेन्डासहित यस आन्दोलनभित्र प्रवेश गर्न अनुमति दिइयो, जसले आफ्नो आक्रमणलाई दानियेल अध्याय ११ का पद १ देखि १५ सम्म प्रस्तुत गरिएको इतिहासको एक झूटा व्याख्यामा आधारित गरेको थियो। यस आन्दोलनमा घुसपैठ गरी आक्रमण गर्ने समलैङ्गिकतापक्षीय नेताहरूले अन्ततः यस्तो दाबी गरे कि रोमका पोप, अर्थात् प्रतिस्त्रीष्ट, विरुद्ध कथित रूपमा झूटा आरोप लगाएको कारण एडभेन्टवादले रोमका पोपसँग क्षमायाचना गर्नुपर्ने थियो। यस आक्रमणको उद्देश्य यस आन्दोलनलाई मार्नु थियो, र मुख्यतः त्यही खण्ड (दानियेल ११:१-१५) मा भ्रम उत्पन्न गर्नु थियो जहाँ “तिम्ना मानिसहरूका लुटेराहरू” चिन्हित गरिएका छन्।

यी सबै विवादहरू पोपसम्बन्धी रोमको प्रतीकलाई भ्रमित पार्ने शैतानको एउटा प्रयास थिए। कहिल्यै जीवित रहेका सबैभन्दा बुद्धिमान मानिसका अनुसार, सूर्यको मुनि कुनै नयाँ कुरा छैन। आज विवाद फेरि रोमको पहिचानमाथि आधारित छ, जसलाई “the robbers of thy people” भनेर प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको छ। यो नयाँ र निजी व्याख्याले “the robbers of thy people” भनेको संयुक्त राज्य अमेरिका हो भनी दाबी गर्दछ, र यसो गर्दा तिनीहरू स्पष्टतः यस कुराप्रति अनभिज्ञ छन् कि यो मिलेराइटहरू र प्रोटेस्टेन्टहरूबीचको सबैभन्दा पहिलो विवादकै ठीक उही विवाद हो, र सोही शताब्दीका लेखक John Heywood सँग सम्बन्धित त्यो पुरानो उखान पनि यही सन्दर्भमा लागू हुन्छ, जसले भन्छ, “There are none so blind as those who will not see.” उहाँकै उक्तिको अर्को रूपान्तर हो, “None so deaf as those who will not hear.” सम्भवतः धेरैजसोलाई यो उक्ति Heywood सँग सम्बन्धित छ भन्ने थाहा छैन, न त तिनीहरूले यस कुरा बुझेका छन् कि Heywood को यो उक्ति बाइबलका यिर्मिया, यशैया जस्ता खण्डहरूबाट व्युत्पन्न भएको थियो, र नयाँ नियममा येशूद्वारा उद्धृत पनि गरिएको थियो।

अब यो सुन, ए मूर्ख प्रजा हो, र बुद्धिविहीनहरू हो; जससँग आँखा छन्, तर देख्दैनन्; जससँग कान छन्, तर सुन्दैनन्। यिर्मिया ५:२१।

दानियेलका “दुष्ट” र मत्तीका “मूर्ख कुमारीहरू” नै “ज्ञानको वृद्धि” नबुझेहरू हुन्। १९८९ मा भएको ज्ञानको वृद्धि मुख्यतः यस पहिचानमा निहित थियो कि दानियेल अध्याय एघारका अन्तिम छ पदहरूले पोपसत्ताको अन्तिम उदय र पतनलाई, अथवा मैले जसलाई आधुनिक रोम भनेर अभिहित गरेको छु, त्यसलाई चिन्हित गर्दछन्। ती पदहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकालाई पहिचान गराउँछन्, तर केवल पोपसत्तासँग संयुक्त राज्य अमेरिकाको सम्बन्धलाई मात्र। “दुष्ट” र “मूर्ख” लाई “बुद्धिमान” सँग तुलना गरिएको छ, र अन्त्यकालका बुद्धिमानहरूले १९८९ को ज्ञानको वृद्धिलाई वास्तवमै बुझ्दछन्। मूर्खहरू तिनीहरू हुन्, जसका आँखा छन्, तर देख्दैनन्, र कान छन्, तर सुन्दैनन्।

मैले प्रभुको आवाज पनि सुनेँ, यसो भन्दै, “म कसलाई पठाऊँ, र हाम्रो निम्ति को जानेछ?” तब मैले भनेँ, “हेर, म यहाँ छु; मलाई पठाउनुहोस्।” अनि उहाँले भन्नुभयो, “जाऊ, र यस प्रजालाई भन, ‘तिमीहरूले निश्चय नै सुन्नेछौ, तर बुझ्नेछैनौ; र निश्चय नै देख्नेछौ, तर ग्रहण गर्नेछैनौ।’ यस प्रजाको हृदय मोट्याइदेऊ, तिनीहरूको कान भारी बनाइदेऊ, र तिनीहरूको आँखा बन्द गरिदेऊ; नत्र तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्लान्, आफ्ना कानले सुन्लान्, आफ्ना हृदयले बुझ्लान्, फर्किलान्, र निको पारिनेछन्।” यशैया ६:८-१०।

यशैया अध्याय छःमा सम्बोधित गरिएका मानिसहरू तिनीहरू हुन्, जसले ११ सेप्टेम्बर २००१ मा आइपुगेको “वर्तमान सत्य” सन्देशमा आफू रहेको दाबी गर्छन्, किनकि यशैया ६ ले उक्त प्रसङ्ग त्यस समयमा घटिरहेको देखाउँछ जब “पृथ्वी परमप्रभुको महिमाले परिपूर्ण छ।” जब परमेश्वरको एक स्पर्शद्वारा न्युयोर्क सहरका विशाल भवनहरू ढालिएका थिए, तब प्रकाश १८ को स्वर्गदूत अवतरित हुँदा पृथ्वी परमेश्वरको महिमाले आलोकित भएको थियो।

राजा उज्जियाहको मृत्यु भएको वर्षमा मैले पनि प्रभुलाई सिंहासनमा विराजमान भएको देखें, उच्च र उन्नत, र उहाँको वस्त्रको छेउले मन्दिर भरिएको थियो। त्यसको माथि सेराफिमहरू उभिएका थिए; प्रत्येकका छ-छ वटा पखेटा थिए; दुईद्वारा उसले आफ्नो मुख ढाक्थ्यो, र दुईद्वारा आफ्ना खुट्टा ढाक्थ्यो, र दुईद्वारा उड्थ्यो। अनि एउटाले अर्कोलाई पुकारेर भन्यो, “पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ; सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिएको छ।” अनि पुकार गर्नेको स्वरले ढोकाका चौकोसहरू हल्लिए, र भवन धुवाँले भरियो। यशैया ६:१-४।

श्रीमती ह्याइटले त्यस स्वर्गदूतको घोषणालाई त्यस घटनासँग जोड्नुहुन्छ, जसले प्रकाश अध्याय अठारको स्वर्गदूतले आफ्नो महिमाद्वारा पृथ्वीलाई भरिदिने समयलाई चिन्हित गर्दछ।

“जब परमेश्वर आफ्ना मानिसहरूकहाँ सन्देश लिएर यशैयालाई पठाउन लाग्नुभएको थियो, तब उहाँले पहिले त्यस अगमवक्तृलाई दर्शनमा पवित्रस्थानभित्रको परमपवित्र स्थानतर्फ हेर्न अनुमति दिनुभयो। अचानक मन्दिरको ढोका र भित्री पर्दा उचालिएको वा हटाइएको जस्तो देखियो, र उनलाई भित्र, परमपवित्र स्थानमा, जहाँ

अगमवक्ताको पाउसमेत प्रवेश गर्न सक्दैनथ्यो, दृष्टि लगाउन अनुमति दिइयो। त्यसपछि उनका सामु उच्च र उन्नत सिंहासनमा विराजमान यहोवाको दर्शन प्रकट भयो, र उहाँको महिमाको आभाले मन्दिर भरिएको थियो। सिंहासनको वरिपरि महान् राजाका अंगरक्षकहरूझैँ सेराफहरू थिए, र उनीहरूले आफूलाई घेरेको महिमा प्रतिबिम्बित गरिरहेका थिए। जब तिनीहरूका प्रशंसाका गीतहरू गहिरा आराधनाका स्वरहरूमा गुन्जिए, ढोकाका खम्बाहरू भूकम्पले हल्लाएझैँ काँप्न थाले। पापद्वारा अपवित्र नभएका ओठहरूका साथ यी स्वर्गदूतहरूले परमेश्वरको स्तुति उण्डेलिरहेका थिए। ‘सेनाहरूका परमप्रभु पवित्र, पवित्र, पवित्र हुनुहुन्छ,’ तिनीहरू कराए; ‘सम्पूर्ण पृथ्वी उहाँको महिमाले परिपूर्ण छ।’ [हेर्नुहोस् यशैया 6:1-8.]”

“सिंहासन वरिपरिका सेराफिमहरू परमेश्वरको महिमा अवलोकन गर्दा श्रद्धापूर्ण विस्मयले यसरी परिपूर्ण हुन्छन् कि उनीहरूले एक क्षणका लागि पनि आफूलाई प्रशंसाको दृष्टिले हेर्दैनन्। तिनीहरूको स्तुति सेनाहरूका परमप्रभुका निम्ति हो। जब तिनीहरू त्यस भविष्यतर्फ दृष्टि लगाउँछन्, जहाँ सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले परिपूर्ण हुनेछ, तब ‘पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ’ भन्ने विजयपूर्ण गीत मधुर गानमा एकले अर्कोलाई प्रतिध्वनित गर्दै गुन्जिरहन्छ।” Gospel Workers, 21.

११ सेप्टेम्बर, २००१ मा आरम्भ भएको मोहर लगाउने समयमा परमेश्वरका जनहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने यशैयालाई, आँखाहरू भएर पनि हेर्न रोजेनन्, र कानहरू भएर पनि सुन्न रोजेनन्, त्यस्ता मानिसहरूकहाँ बोकेर लैजान एउटा सन्देश दिइयो। अल्फा र ओमेगा हुनुहुने येशूले, एक लाख चौवालीस हजारको मोहर लगाउने समयको अन्त्यलाई यसको आरम्भसँग दृष्टान्तस्वरूप देखाउनुहुन्छ। अन्त्यमा पनि फेरि यशैयाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एक दूत हुनेछ, जसले नदेख्न र नसुन्न रोज्ने मानिसहरूकहाँ सन्देश बोकेर लैजान्छ। त्यस सन्देशले एक लाख चौवालीस हजारको अन्तिम शुद्धीकरण उत्पन्न गर्नेछ। त्यो सन्देश सत्यका वचनहरू हुन्, जो परमेश्वरको अगमवाणीमूलक साक्षीबाट ल्याइएका छन्। त्यो अगमवाणीमूलक साक्षी नै “दर्शन” हो, जो “तिम्रा प्रजाका डाँकुहरू” भनेर प्रतीकित शक्तिद्वारा स्थापित हुन्छ।

अर्को लेखमा हामी यी प्रत्येक विवादलाई रेखामाथि रेखा राख्ने शैलीमा एक-अर्कामाथि राख्नेछौं। मिलेराइट रेखा, स्मिथ र ह्वाइट रेखा, “डेली” रेखा, १९८९ मा “उत्तरका राजा” को रेखा, योएलका कीराहरूको रेखा, र वर्तमान विवाद। छवटा पुराना विवादहरू, जसलाई रेखामाथि रेखा राखेर हेर्दा १८४३ को अग्रज चार्टमा प्रस्तुत गरिएको पहिलो विवादको सत्यतालाई स्पष्ट रूपमा समर्थन गर्छन्। त्यो सत्य यो हो कि रोम “तिम्रा जनताका डाँकुहरू” हुन्, जसले आफूलाई उच्च तुल्याउँछन्, पतित हुन्छन्, र दर्शनलाई स्थापित गर्छन्।

“मैले देखें कि १८४३ को चार्ट प्रभुको हातद्वारा निर्देशित गरिएको थियो, र त्यसलाई परिवर्तन गर्नु हुँदैन थियो; कि संख्याहरू उहाँले चाहनुभएको जस्तै थिए; कि उहाँको हात तिनमध्ये केही संख्याहरूमा भएको एउटा त्रुटिमाथि थियो र त्यसलाई लुकाइरहेको थियो, जसले गर्दा उहाँको हात हटाइएसम्म कसैले पनि त्यो देख्न सकेन।” Early Writings, 74.

त्यस चार्टमा रहेका सत्यहरूलाई अस्वीकार गर्नु भनेको एकैसाथ अगमवाणीको आत्माको अधिकारलाई अस्वीकार गर्नु हो, र त्यस चार्टले “दर्शन” स्थापना गर्ने संयुक्त राज्य अमेरिका नभई रोम हो भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ; त्यही “दर्शन” हो जसको विषयमा सुलेमानले हामीलाई निर्देशन दिनुहुन्छ कि त्यस “दर्शन” बिना परमेश्वरका मानिसहरू नष्ट हुनेछन्।

“सैतान ... निरन्तर जालसाजीलाई अघि सार्दै छ—सत्यबाट टाढा लैजानका लागि। सैतानको एकदम अन्तिम छल भनेको परमेश्वरको आत्माको साक्षीलाई प्रभावहीन तुल्याउनु हुनेछ। ‘जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू नष्ट हुन्छन्’ (हितोपदेश 29:18)। साँचो साक्षीमाथि परमेश्वरका बाँकी जनहरूको विश्वासलाई डगमग्याउन सैतानले चतुरतापूर्वक, विभिन्न तरिकाहरूमा र विभिन्न माध्यमहरूद्वारा काम गर्नेछ।”

“गवाहीहरूका विरुद्ध एक यस्तो घृणा प्रज्वलित हुनेछ, जुन शैतानी हुनेछ। शैतानका क्रियाकलापहरू यस्ता हुनेछन् कि तिनका सम्बन्धमा मण्डलीहरूको विश्वासलाई अस्थिर पारियोस्, किनकि यसको कारण यही हो: यदि

परमेश्वरको आत्माका चेतावनीहरू, ताडना र परामर्शहरूलाई ध्यानपूर्वक मानियो भने, शैतानले आफ्ना छलहरू भित्र्याउन र प्राणहरूलाई आफ्ना भ्रमहरूमा बाँध्न त्यति स्पष्ट बाटो पाउन सक्दैन।” Selected Messages, book 1, 48.

“जसले सतहभन्दा तल देख्छ, जसले सबै मानिसहरूको हृदय पढ्छ, उहाँले ठूलो ज्योति पाएकाहरूका विषयमा यसो भन्नुहुन्छ: ‘तिनीहरू आफ्नो नैतिक र आध्यात्मिक अवस्थाको कारण न त पीडित छन्, न त स्तब्ध भएका छन्।’ हो, तिनीहरूले आफ्नै बाटाहरू रोजेका छन्, र तिनीहरूको प्राण तिनीहरूका घृणित कामहरूमा आनन्दित हुन्छ। म पनि तिनीहरूका भ्रमहरू नै छान्नेछु, र तिनीहरूका भयहरू तिनीहरूमाथि ल्याउनेछु; किनकि जब मैले बोलाएँ, कसैले उत्तर दिएन; जब मैले बोलेँ, तिनीहरूले सुनेनन्; तर तिनीहरूले मेरा आँखाअगाडि दुष्टता गरे, र त्यही कुरा रोजे जसमा म प्रसन्न थिइँँँ।’ ‘परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रबल भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटलाई विश्वास गर्नु,’ किनकि तिनीहरूले सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, ताकि तिनीहरू उद्धार पाऊन्,’ ‘तर अधर्ममा आनन्द माने।’ यशैया 66:3, 4; 2 थिस्सलोनिकी 2:11, 10, 12।

“स्वर्गीय शिक्षकले प्रश्न गर्नुभयो: ‘तिमी सही जगमाथि निर्माण गरिरहेका छौ र परमेश्वरले तिम्रा कामहरू स्वीकार गर्नुहुन्छ भन्ने बहानाभन्दा मनलाई बहकाउने अझ बलियो भ्रम के हुन सक्छ, जबकि वास्तवमा तिमी सांसारिक नीतिअनुसार धेरै कुराहरू गर्दैछौ र यहीवाको विरुद्ध पाप गरिरहेका छौ? अहो, यो ठूलो छल हो, मनमोहक भ्रम हो, जसले ती मानिसहरूको मनमा अधिकार जमाउँछ, जसले एक समय सत्यलाई चिनेका थिए, तर भक्तिको रूपलाई त्यसको आत्मा र सामर्थ्यका सट्टा ठान्छन्; जब उनीहरू आफूलाई धनी, सम्पत्तिमा वृद्धि भएका, र कुनै कुराको आवश्यकता नभएका ठान्छन्, जबकि वास्तवमा उनीहरूलाई सबै कुराको आवश्यकता परेको हुन्छ।’” Testimonies, volume 8, 249, 250.